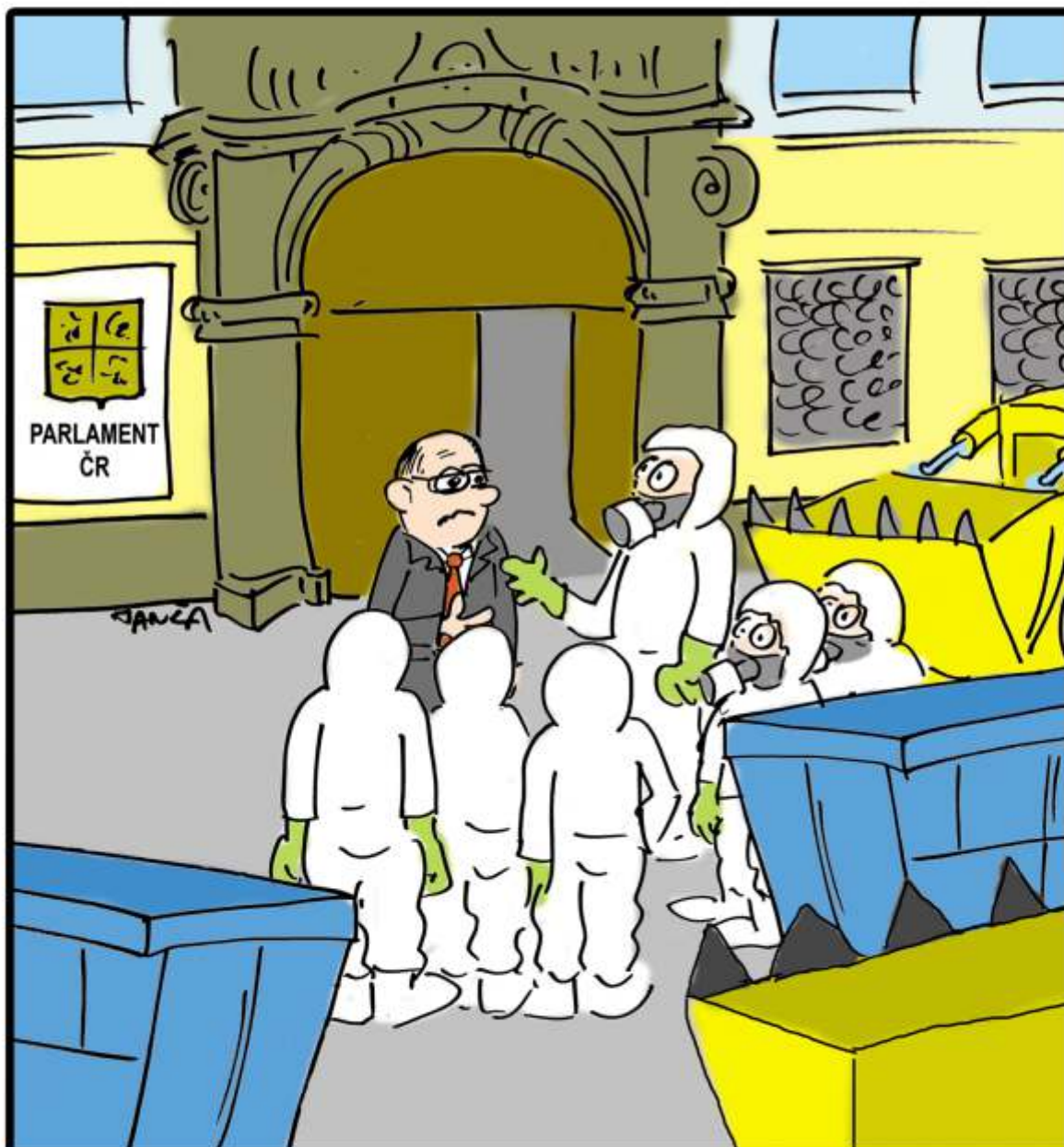

Tapír

WWW.KKH-TAPIR.CZ

humoristicko-satirický webový plátek

Je nám líto, pane premiére, u jednoho z poslanců
byl zjištěn virus ptačí chřipky.
A zákon mluví naprosto jasně - zlikvidovat celý chov!
Zdeněk Janča

Rozhovory

Zdeněk Janča
kreslíř - humorista

Milan Kupecký
publicista, humorista
a šéfredaktor Extra Roháča

Vzené slavnosti

4.-5. 2. 2017 Edén

Hurááá, je to tady. Dlouho nedočkavě očekávaná chvíle. Toužebně vytožená, do úmoru radiovým teleskopem vyhlížená, skvělá, geniální, třeskatě krásná, ortodoxně smíchopudná, dřevěná, žlutá, zelená, červená, na paprice smažená, revoluční, evoluční, sofistikovaná, mumifikovaná, glorifikovaná a tak dále, a tak dále až úplně nejdále, skvělá chvíle...

Tapír slaví 2. narozeniny!

Pojďme si to spolu užít nad novým číslem Tapíra. Pohodlně se usad'te, kávičku, pivečko nebo vinečko do ruky uchop'te, slané tyčinky a brambůrky po ruce mějte a v Tapírovi listujte.

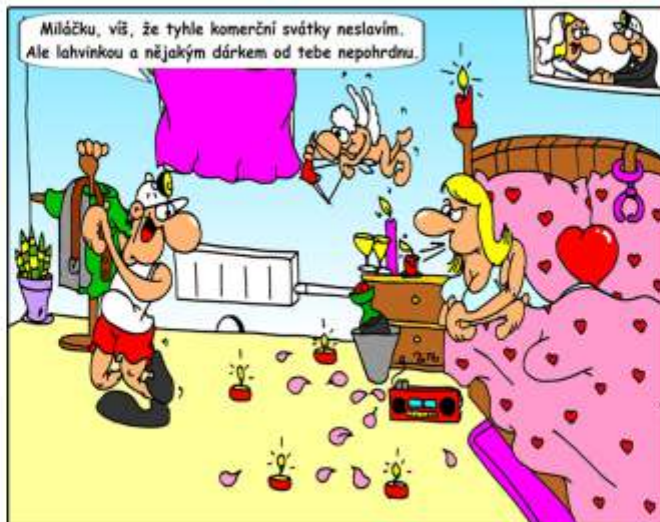

Slawomir Luczyński (Polsko)

Walex Alexandrov (Bulharsko)

♥ Svatý Valentýn ♥

Miláčku, víš, že tyhle komerční svátky neslavím. Ale lahvičkou a nějakým dárkem od tebe nepohrdnu.

Monika Růžová

Švédská trojka už je obsazena, drahý, ale v kuchyni na stole máš švédské křížovky...!

Pepa Bítek a Ladislav Vlasák

PĚKNÉ ZVÍŘE

Má drahá ve velké míře, v posteli je pěkné zvíře, často se jí totiž stává, že je prostě kráva.

S. Jiro

NEDÁVAČKA

V posteli natažená, postarší žena, tváří se studeně, roky už denně.

S. Jiro

PRŮ MÁM VĚ KOUŘIT. RAJCUJE HO, ŽE PAK PŘI LEBÁNÍ CHLTNÁM JAK MORAVSKÝ LIZENÝ.

Tomáš Pekárek

To jsi hodný, miláčku, že sis na mě dnes taky vzpomněl...

Mirek Vostrý

TOUHA SNĚHULAČKY

Velice ji láká, pomilovat sněhuláka. Společně hledat něhu, pod haldou sněhu.

S. Jiro

HEZKÝ DÁREK

Na svatého Valentýna Má milá nebyla líná V naší posteli dováděti Se sousedem dělat děti

S. Jiro

TO BY BYL POLITIK. HNED PO PRVNÍM SKANDÁLU SE SÁM STAHL DO ÚSTRANÍ...!

Ladislav Vlasák - Petr Maděra

NO CO, TAK TI TO TEDA ŘÍKÁM TEĎ. CHLAPI PROSTĚ PRĎEJ.

Václav Novák

PROSIMTĚ POJĎ A NEBOJ SE, NÁŠ TÁTA JE ÚPLNĚ V POHODĚ ...

Vladimír Dvořák

PRAVDĚ DO OČÍ

Podíval jsem se do zrcadla a brada mi strachem spadla. Nebyl to však bubák Halloween, včera vypil jsem nemálo vín.

S. Jíro

„Pane, kam jdete s tím pravítkem?“
 „K soudu. Mám strach, abych nevypovídal křivě.“

Soudce se přísně táže žalobce:

„Tak vy tvrdíte, že vám dal obžalovaný facku?“
 „A jakou, pane soudce! Až se panenkám v mých očích zvedly sukně!“

Hájí se Bolek Brouzda před soudem:

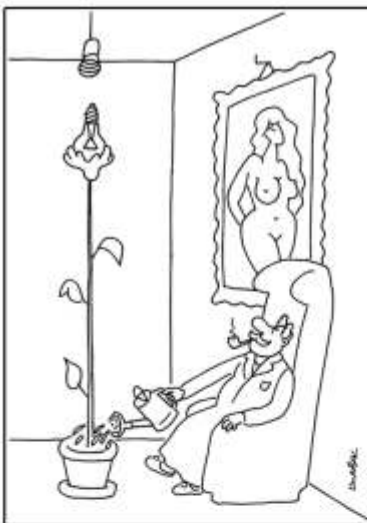
„Není pravda, pane soudce, že se vyhýbám práci. Já ji jenom zbytečně nevyhledávám...“

„Povězte mi, svědkyně, odkud znáte pana Ohryzka?“
 „Jak bych to tak řekla, slavný soude? My jsme...spolu žili.“
 „A jak dlouho?“
 „Ze soboty na neděli...“

P. Šmakal

Peter Sedlák (Slovensko)

Oldřich Dvořák

PATA

Karel Urban

NEJVĚŠTÍ VÝHODOU FACEBOOKU JE, ŽE NIKDO NEPOZNÁ, ŽE JSI PES.

Jaroslav Cimprich

Monika Růžová

PARLAMENTNÍ DELIKATESA

V parlamentu ty krásu, ty kecy to je maso! Jakou omáčku zas uvaří, poslancoidní kuchaři?

S. Jíro

Ladislav Talčík (Slovensko)

DanQ

Pandořina skříň počesku

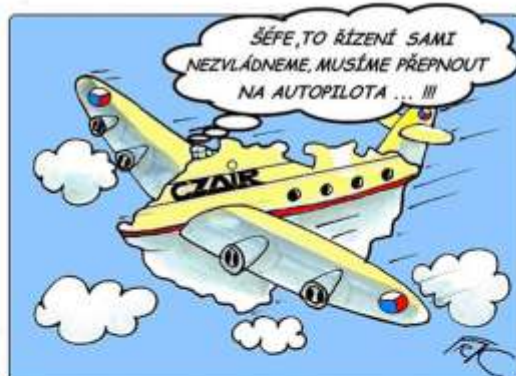
Marně si lidičky hlavu lámou:
Jak dopadla kauza s dalajlámou?
Strůjce teď dělá mrtvého brouka,
lid se na to už nemůže koukat,
tak po marném pátrání po vině,
zavře se aféra do skříňe.

Nebude tam sama, má tam společnost,
rozpitvaných afér je u nás stále dost:

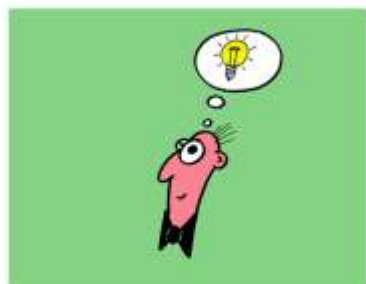
- omluva za gentlemana,
- Altner versus vládní strana,
- na čí účty prachy z EU asi putují?
- Čapí hnízdo, a další (co se blbě rýmují).

Třeba někdy něco z té skříňe vypadne,
nebo ji spíš u nás někdo celou ukradne.

JIMI

František FRK Kratochvíl

Rych-
ta-
řik

Pavel Rychtařík

Ladislav Vlasák - Rosta Pech

ÚNOS

Letadlo AN 145 - 88 na pravidelné lince Praha - Řím se právě odlepilo od země.

Posádka se rozloučila s kontrolní věží a kapitán se chystal k přivítání cestujících na palubě, když tu ucítil v zátylku chladný dotek pistole ráže 9 mm. „Žádné hlouposti!“ rozkázal ledový hlas za ním. „Tohle je únos, naberte kurz na Ankaru, a žádné pokusy o hrdinství!“

Kapitán zkontroloval palivo, a připravil se na změnu kurzu. „Žádná Ankaru,“ pronesl žoviálně muž s doutníkem a odjištěným ručním granátem, „poletíme do Haify, jasné?!“

„To určitě!“ zasmál se chlapík s plamenometem, „taky jste přišli na to, že zbraň je levnější než letenka? Ale zkusme letět raději do Colomba, souhlas?“

Všichni přítomní, inspirovaní pohledem do široké hlavně plamenometu, souhlasně přikývli.

„V Athénách bychom mohli přibrat palivo,“ vmísil se do přátelské debaty kapitán letadla, „a v Karáči mám sestru, mohl bych se stavit za ní? Už jsme se dlouho neviděli!“

„A pak bychom to mohli vzít přes Kalkatu,“ přidal se kopilot, „při posledním únosu jsem tam přišel o luxusní hodinky, rodinný šperk. Možná, že se už našly...“

„Mou touhou je navštívit Tokio,“ zasnila se letuška, „uneste nás do Tokia! Tento měsíc už jsme byli pětkrát uneseni, ale ani jednou ne do Tokia!“

„To je mi morálka,“ uplivil si majitel pistole, „klidně by si tu perzonál vyřizoval v pracovní době své soukromé věci! A pak by to hodili na nás!“

Muž s plamenometem zaječel: „A co takhle na Filipíny, panstvo, není líbo? Uvědomte si laskavě, kdo koho vlastně unesl!“

„Vždyť je to jedno,“ hlesl kopilot a fascinovaně sledoval koulející se odjištěný granát, který vypadl z ruky teroristy s doutníkem, a pak si podvědomě zacpal uši, aby mu při výbuchu nepraskly bubínky...

P. Šmakal

Amorek Ostrostřelec

Šilhavý Amorek sáhl do toulce,
natáhl tětivu, vystřelil šíp,
střelil po klukovi a jedné
holce,
trochu je trefil, však mohl
i lip.

Jí trefil v kabelce šrajtoflí,
jeho zasáh do jícnu,
kdyby se ti dva nekloflí,
anděl dí: "Snad se picnu."

Ti dva se vzali, žádné strachy,
však na ně se vina nehází,
že ho má ráda jen přes prachy,
mu láska žaludkem prochází.

Schází nám ještě vysvětlení,
proč šilhavý je "Ostrostřelec,"
když žádný dobrý střelec není?
Že chodí naostro přec!

JIMI

Tak už se konečně
rozhodněte,
chtete volnou lásku,
nebo těsný sex?

Karel Benetka

V nemocnici v Motole
v ambulanci na stole
leží malé batole.
V nosu má tři fazole.

Schoval jsem se v černém bezu,
na písemnou výzvu ČEZu.
Nutno najít temný kout,
tam trénovat na black out.

Spadla kapka rosy,
na zadeček vosy.
Co tě to roso napadlo,
nejde mi vysouvat žihadlo.

Dvě uzené makrely,
vyšly si do opery.
Dřív než hudba zazněla,
vrátná obě zbaštila.

Každý správný chodec,
vzdělaný je borec.
Kromě chůze vpřed i vzad,
abecedu kroků musí znát.
Jak přecházet po přechodu,
zvedat levou, pravou nohu,
jak uskočit před autem,
by neskončil knock outem.

Přišel ke mně listonoš,
dones hříbů plnej koš.
Dneska frčej maily místo
dopisů,
tak je možnost zalézt chvilku
do lesů.

Od piana klávesa,
vyšlápala si do lesa.
A není to náhoda,
je tu totiž pohoda.
Teď sem spěchá od vesnice,
komplet celá klávesnice.

Zdalipak se sněhu vločka,
červencových veder dočká?
Únorové oteplení,
mžik...
a žádná vločka není.

Vodostálé lepidlo,
koupilo si strašidlo.
A tak není záhadou,
proč straší i pod vodou,
a své kousky vytasí
i v deštivém počasí.

Nad mým domem orkán,
zatančil si kankán.
A tak v jednom okamžení,
střecha byla...a už není.

Furt řvou, že chtějí rovnoprávnost a když jim ji dáš,
tak zase řvou, že je to těžké!

Roman Gadas

JÁ VÁS ZDRAVÍM, ŠÉFOVÁ A JAKO VŽDY SE HLUBOCE KLANÍM.

Zdeněk Janča

řekla
bych že to
s těma ptákama
a kouřením musí bejt
nějak jinak..

S

Jiří Sma

„Leničko, proč si nehraješ s tím medvídkem, co jsi dostala k narozeninám?“ ptá se babička.
„Mně se moc líbí, babi, proto ho schovám pro svoje děti.“
„A co když žádné děti mít nebudeš?“
„Tak ho schovám pro svá vnoučátka!“

Pavel Šmakal

„Tati,“ rozumuje Radeček, „až budu dospělý, tak se ožením s pražskou babičkou.“
„Ale to je nemyslitelné, abys sis vzal za ženu mou maminku!“
„Proč? Však ty sis vzal také moji...“

Pavel Šmakal

...Á PÁNÍČEK DORAZIL KONEČNĚ
DOMŮ. TO TVOJE - NA HROMNICE O HODINU
VÍCE SE PROTÁHLO ŠKORO NA TŘI DNY!

Bořík Fryba

Rozhovor se Zdeňkem JANČOU

Rozhovor vedl: Pavel PATA Talaš

Rodák z Mladé Boleslavi, dnes žijící a tvořící na Vysočině.

Zdeňku, na vašem profilu na webu KKH se můžeme dočíst, že učíte. Takže další učitel mezi kreslíři a humoristy?

Jak vás, jako kreslíře, tato profese ovlivňuje, co se týče nápadů a inspirace ke kreslení vtipů?

Tak, předně zdravím všechny, kteří dočetli až sem. Už třeba jen proto, že zvolili ten správný žánr. Svinstva je kolem nás spousta a valí ho na nás většina médií a námi „volených vyvolených“, takže humor nikdy neuškodí. A teď k tomu školství, inspiraci atd.

Já jsem vlastně ve škole kreslit začal. Na gymnáziu jsme si do sešitu fyziky pomocí obdélníčků a šipek zakreslovali třeba působení sil na směr tělesa v pohybu.

Fyzika mě bavila, ale takový nákras byl příliš nudný. Měl jsem na půl stránky vláček, před ním stáli dva nádražáci a k tomu byl vtipný text. Se spolužákem jsme se dobře bavili, učitel už méně. Tehdy bylo inspirace dost a dost. Teď jsem na druhé straně barikády a zejména v poslední době mě občas múza opouští. Může za to jak celkové klima společnosti, ale i ne právě ideální situace ve školství – nerad bych to rozebíral. (Samozřejmě se už projevuje i věk a různé osobní problémy.) Prostě múza občas odletí. Pak je ale třeba pátek odpoledne nebo prázdniny, já radostně nasypu do krmítka a ona zase přiletí. Zatím to tak funguje.

Od doby, kdy vám publikovali první vtip už uběhl nějaký ten pátek. Za tu dobu jste svými vtipy přispíval do nejedné novin a časopisů. Čtenáři vás mohou znát např. z bývalého deníku Lidová demokracie nebo z humoristického časopisu Trnky-Brnky. Kde vás můžeme, resp. váš kreslený humor, vidět dnes? Těch možností přece jen v současnosti ubylo...

Tak to už je hodně dávno. Tenkrát byl pouze Dikobraz a tam mě nechtěli. Byla to už zavedená firma, já začínal. Zkoušel jsem noviny a první vtip se chytil v Lidové demokracii. Byl politicky neškodný, ve stylu mého velmi oblíbeného Pavla Kantorka. Pak jsem se občas někam protlačil. Až v roce 1992 mi známý dal inzerát, že začínají nějaké Trnky-Brnky, a že hledají kreslíře. To byla dlouhodobá plodná spolupráce s moc fajn partou. V roce 1998 jsme spolu s Láďou Hulínským a Radkem Petruželou (zdravím) vydali knížku vtipů – Furt na suchu. Za těch dvanáct let jsem si vykreslil na motorku.

- Jsem pracovník ministerstva školství. Jak vidím, na chodbě chaos, ale učitelé jsou tu pěkně vysmátí. - Kdepak, všichni ne. Jen my, co jsme se z toho už zbláznili.

Všechno ale jednou končí. Dobrá parta, slušný časopis, spolupráce. Škoda.

V roce 1995 jsem chtěl sám rozjet redakci a vydávání časopisu se vtipy – Kameňák. První číslo vyšlo – 10 000 ks. Byl jsem ale naivní, neměl jsem nijak dopředu zajištěn odbyt, takže 7 000 skončilo ve sběru, a tím skončil celý Kameňák. Potom na moji snahu navázal (trochu jinak) Zdeněk Troška.

Další solidní spolupráce - bohužel jen něco málo přes rok - byla s internetovým časopisem Jana Krause - Krausmagazín. Redaktor mi vždy poslal mail s aktualitou, ke které potřebuje do dvou dnů vtip a dařilo se.

Dnes jsem členem KKH, plním si svoji členskou povinnost a posílám vtipy do Tapíra, ale nikde jinde mě zatím nevidíte.

Snažím se o nějakou trvalejší spolupráci, bavilo by mě kreslit třeba pro nějaký časopis nebo pro nějakou firmu, do jejích propagačních materiálů atd. Pokud by někdo chtěl nabídnout spolupráci, ať se mi ozve na mail: z.janca@centrum.cz

Vymyslet opravdu kvalitní vtip není žádná sranda... To mi asi potvrdí ne jeden kreslíř. Každý má na výši a kvalitu vtipnosti jiná kritéria. Jak vy sám tvoříte? Jak poznáte vtip, ke kterému se po nakreslení hrdě přihlásíte? Musí pobavit hlavně vás samotného, nebo si nové vtipy „zkoušíte“ na svých nejbližších, kteří vám vtipnost nápadu buď potvrdí smíchem, nebo vyvrátí lítostivým úsměvem?

Můžu potvrdit, že to sranda není. Někdy sedím dlouho a přemýšlím... a nic.

Nebo jindy zase něco jo, ale za pět minut sám usoudím, že je to pěkná blbost. Ale někdy zase nápady naskakují

samy. Jsou to reakce na nějaký rozhovor, na to, co vidím kolem sebe, co slyším v TV, čtu atd. Prostě nápady přichází občas sama realita, která mě obklopuje. Když koukám na nějakého (v podstatě jakéhokoliv) našeho politika, nápady se jen hrnou. Bohužel naprosto nepublikovatelné. Nakonec z toho čištění Augiášova chléva nic není. Bohužel. Takže, jakmile přiletí nápad, udělám si na nějaký papírek poznámku, a pokud ty papírky den před termínem odevzdání hotového vtipu najdu, a pokud se mi to samotnému ještě trochu zdá vtipné, tak je vyhráno. Na zná mých to netestují. Někdy se sice pochlubím předem, ale rozhodnu se stejně sám.

 Kreslený humor můžeme rozdělit do mnoha skupin a podskupin. Každý kreslíř má svůj styl, své meze, za které nehodlá zajít, techniku kresby, svůj intelekt, drzost, nebo absurditu.

Jakému druhu vtipů dáváte přednost vy?

Jakému druhu kresleného humoru dávám já přednost? Tak podle mě by měl dobrý vtip buď pobavit, nebo na něco špatného upozornit. Měl by mít po stránce kresby, textu a myšlenky trochu vyšší úroveň než mají lidové kresby na nádražních záchodcích. Neměl by vystavit nebezpečí nevinné lidi, např. vtipy proti náboženským a jiným fanatikům. Neměl by adresně zneužívat katastrof a lidských neštěstí, např. vtipy na neštěstí Alexandrovců. Osobně mám na nejvyšší metě dva velké vzory, ke kterým vzhlížím s úctou a obdivem. Jedním je již zmíněný Pavel Kantorek, především jeho kresby mi učarovaly už kolem roku 1968. No a naprostá jednička je pro mě Vladimír Renčín. To, co je pro film a literaturu Jan Werich, je Vladimír Renčín pro kreslený humor. Kresba samá kudrlinka a naprosto geniální text pod tím. Oba zdravím.

 Jedna věc mě při čtení vašeho profilu na stránkách KKH zaujala. Píšete tam, že v NEI-humoru jste se moc neprosadil z důvodu, že jste nebyl dost perverzní... Jak vypadá taková stupnice na posuzování perverznosti u kreslených vtipů? Kdo v redakci posuzoval, zda je vtip natolik perverzní, že se může nebo nemůže použít a otisknout? Každopádně, být v očích žáků za perverzního kreslíře, to by asi ve vaší profesi moc dobrotu nedělalo... Nebylo to tedy spíš štěstí, že jste se tam neprosadil?

No, já uznávám, že moje kresba tehdy nebyla ani moc na úrovni. Pár vtipů mi tam vyšlo, ale bylo to spíš SOFT než HARD. No a v těch letech byli všichni nadřzení, v časopise tohoto typu se očekávalo, že pindour nebo pipinka tam prostě budou. Pan šéfredaktor požadoval, abych přitvrdil, brzy jsme se rozešli. Dnes už mi to ale nevadí, teď by mi to opravdu moc nepomáhalo. A těch čuňáren slyším během vyučovací

hodiny dost. Navíc jsem si taky sám už trochu posunul mantinely a za ně když nechci, tak nemusím.

- Už zase chlastáš?
- Co? Jaký chlastání?

Jdu ven, tak musím dolít nemrznoucí kapalinu.

 Věnujete se krom kresleného humoru i jiným stylům a technikám kresby, nebo malování?

Ne, ne. Před 30 lety jsem si chtěl vyzdobit nový byt a zkusil jsem nějaký olej. Tím to ale skončilo. Nechávám si to v záloze jako alternativu pro nekonečné volno v důchodu (už brzy). Ale taky trochu fotím, trochu si hraju s grafikou na PC. Ale neživím se ani jedním.

 Náš klub (KKH) má za sebou první ročník Mezinárodního festivalu kresleného humoru (MFKH) a v těchto dnech už se připravuje druhý ročník. Jak vy sám vnímáte takovou akci a můžeme se těšit na vaši účast?

Je to výborná akce, organizátorům moc děkuju a přeju, ať letos všechno vyjde, pokud možno i počasí. To minulý rok Mirek trochu nedořešil. Osobně se těším a velmi rád se zúčastním.

 Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně úspěchů jak v soukromém životě, tak v tom kreslířském...

I já děkuji za rozhovor. Zdravím všechny, kteří dočetli až sem a těším se nashledanou.

**MEZINÁRODNÍ
FESTIVAL
KRESLENÉHO
HUMORU**

INTERNATIONAL
CARTOON
FESTIVAL
2016
FRANTIŠKOVY LÁZNE
FRANZENBAD

10. - 15. července 2017

**JOSEF, VSTÁVEJ, JE SPOUSTA HODIN...
NEVYRAZÍME K DOMOVU?**

Jiří Cermón

Oleg Goutsol (Ukrajina)

Inzerát:

"ČSD hledá větší počet dobrovolných pracovníků do funkce 'přejezdový sebevrah'. Jejich jedinou a královsky placenou povinností bude skočit jednou, případně vícekrát pod vlak na předem vytypovaném nechráněném železničním přejezdu. Mají-li pocit, že jejich život je k ničemu, ať aspoň jejich smrt přinese lidem užitek v podobě získání potřebných prostředků na lepší zabezpečení nechráněných přejezdů. A oni sami zase budou mít na svou smrt lepší vzpomínky..."

Pavel Šmakal

Kvapke

Poslední slova před smrtí

- To stihnu napsat IDDQ...
- Klid, jen tam nakouknem...
- Hodnej, hodnej méďa!!
- Já ti říkal, že sova houká jinak...
- Na co je ten červeněj čudlík?
- Neboj, možná jsem trochu opilý, ale řídit ještě zvládnou...
- Komu patří ten třetí stín?
- Skoč, to lano to vydrží...
- Víš určitě, že je ten pes připoutanej?
- Co to je za kostku té plastelíny na tom trezoru?
- Co se může stát, když toho žraloka naštvem?
- Neboj, není nabitá.
- Ale kdeže! Žraloci? Tady? Blbost!
- Neboj se, nebude to bolet...
- Pes, co štěká, nekouše!
- Ten most je celkem zachovalý
- Chyť se mě, já tě udržím...
- Darwinovu cenu může dostat jenom úplnej idiot!
- Věř mi, ty přístroje se přehřát nemůžou!
- Já Vám žádné peníze dávat nebudu!
- Jdu do vody, podívej...
- Hele, ten kámen vypadá jak nášlapná mina...
- Pusť mě k tomu, já tomu rozumím...
- Tohle je maketa útočného granátu.
- Hele ty šipy jsou tady 50 let. Přivezl je děda z Amazonie. Prej byly otrávené. Ten jed už určitě vyprchal.
- Nesahej na to!
- Dobrou noc.
- Nezdá se ti, že se ta kometa přibližuje?
- Jano, to si ty?
- Tak běž, já půjdu přes přechod...
- Nečum na mě a střilej před sebe...
- To je krásný lvíček.
- Odvolávám, odvolávám!!! Přes ten fajrák mě není slyšet. (Jan Hus)
- Zelená... TATRA!!!
- Dám si těch léků víc, ať jsem zdravější...
- Neboj se, klidně ty koleje přejdi, to je jen sova.

Zdroj: www.pitevna.cz

Stefan Wenczel (Rakousko)

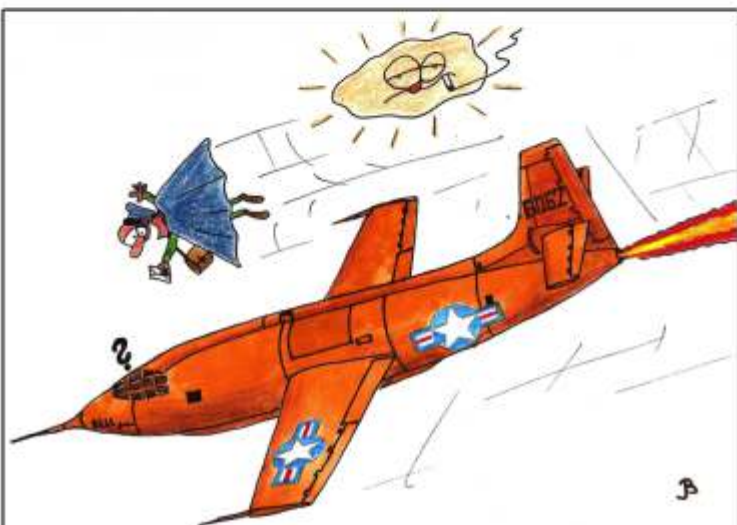

Jan Tomaschoff

S Jirkou BULOU ve vzduchu

Musím přiznat že ten výlet za japonskou historií mě už tak nějak přestává připadat jako dobrý nápad... B

TAJDLENC JEDNO REKOMANDÓ ŠÉFIKU!!! B

Zase jsem naletěl !!! A vypadalo to, že pomocník fotografa bude brnkačka ...! B

V pilotní kabině Praha-Ostrava zrovna letuška podává kolegům kávu, když se rozletí dveře kabiny a dovnitř vpadne ozbrojený mladík a namíří na pilota pistolí:

"Poletíš do nějakýho paneláku, jinak ti vystřelím mozek z hlavy." Ale pilot v klidu odsune pistolí od svého obličej a pravi:

"Ale když mě zastřelíš sletíme do pole." Terorista zapřemýšlí a pak namíří na navigátora:

"Poletíš do paneláku, jinak ho zabiju."

Navigátor odstrčí pistolí a pravi:

"Ale mě zastřelit nemůžeš. Beze mne netrefí ani z Prahy do Kolína."

Terorista zas zapřemýšlí a pak zámíří na letušku, že ji zabije.

Nato se letuška nakloní a něco mu pošeptá. Terorista zrudne, odhodí pistolí a uteče zpět mezi cestující. Pilot i navigátor vyzvídají co mu řekla:

"Jestli mě zabije, bude to on, kdo vám ho bude muset vykourit."

zdroj: www.dooffy.com

Řekli před i po zápase

Trojškokan: Jsem jediný, kterého skoky jsou spočítané.

Turista: Najdůležitější je umět dát se správným směrem.

Tréner dorostu: Chlapče, ty jsi jako vejce. Nevím, co se z tebe vyklubě.

Vzpěrač: Ani ty nejmenší těžkosti si nemůžu dovolit brát na lehkou váhu.

Chodec: Velkou výhodou mám v tom, že nemusím kráčet s dobou a módou.

Hokejista: Naši fanouškové vi nejlépe jak je dokážeme „zmrazit“.

Tréner: Mýlit se je lidské. Pokud ale vedeme tabulku.

Fotbalový fanoušek: Isem tu naposledy!

Házenkář: Nejvíce mi chutná sedmička.

Jazdec na koni: Já se nebojím překážek.

Skokan: Já neskončím kariéru, já doskáču.

Vlado Mach (Slovensko)

Boxer: Důležité je nejen brát, ale i dávat.

Sportovní potápěč: Zajímavé, že nám nikdo nevyčítá, když se ocitneme na dně.

Milan Kupecký

Roman Kelbich

AFORISMY

Chcete se dostat mezi vyšší kruhy?
Stačí si zajít do telocvičny.

Dnes by Ábela nezabil Kain, ale kokain.

Milan Kupecký

Petr Slába

MORAVSKÉ MOUDRO

Esli ste dobří, nahnú na vás
všecku prácu. Esli ste kurva
dobří, dokázete sa jí zbavit!

V životě je dobré sa pro něco
zapálit. V krematoriu už je
pozdě!

Štěstí nezávisí na penězoch.
Ale v limuzině sa bečí lip než
v autobuse!

Někdy sa sám sebe ptám: Kdo
kurva jsme? Odkád' sme přišli?
Kam míříme? Jaký má smysl
lidská existence? Pak si naleju
odpověď - a je mně dobře!

Tož, Hospoda je jediné místo,
kde sa ze savců stanú plazi.

Každé ráno shlédnu seznam
50 nejbohatších lidí na světě.
Když tam nejsou, idu do práce.

Milan Kupecký

PRAVÝ DŮVOD

Sádlem se tělo brodí,
od kotníků po uši,
sotva kdy to shodí,
má obězní duši

S. Jiro

Pavel Hanák

Andrej Popov (Rusko)

Milan Kocmánek

„HOUBY KRTEK! ... ŠPAČCI MI VYTUNELOVALI VINOHRAD!“

Jiří Pírk

CHCI BÝT, ODEBRÁN SVÝM RODIČŮM.
NEJLEPE DO ANGLIE NEBO DO USA.

Jiří Pírk

Zlatá Martina

Dřív nás ten sport nebral,
až přišla ta změna,
že v něm prorazila
tato česká žena.

Soupeřky maj stehna,
jak já měřím v pase,
nedoženou ji však,
ni za zlaté prase.

Řádně předkloněná,
správně střídá dráhy,
brusle nabroušené,
dlouhé na dva sáhy.

To je ale síla,
dívej Evo, Radku,
všechny porazila
s jednou rukou v zadku.

JIMI

Sidonius Jiro

„JSTE ZROSOBLIVÝ K VÝKONU PRÁCE POLITIKA.
MÁTE DOSTATEČNĚ ROUKOVNÝ SLÉRAK
NA PRAVÉM MÍSTĚ.“

JIMI

Kdysi kdysi

v Československu

Andrejko, můj chlapec maličký,
nezasier si zasa nohavičky,
choď si hrát na Apača v teepee,
keď to na ťa pridě, povedz "e-e".

Nebudem robiť také věci,
mamička, čo to trepete,
raz zaserú sa Česi všetci,
ja zrobím rovno eet!

PEPEMILIO

Bedřichu, prosím tě, promluv na mě! Potřebuji do křížovky hlas osla na dvě písmena.

Pavel Šmakal

„Viš, jaký je rozdíl mezi Evropany a Američany?“
 „No... jaký?“
 „Evropané imigrovali do Ameriky za práci na lodích a v dostavnicích. A Američané imigrují do Evropy za lehářem na tancích a v letadlech.“

P. Šmakal

„Mám takový pocit, že všechna moře na Zemi patří Americe.“
 „Jak tě to napadlo?“
 „Ve zprávách denně slyším, že prý USA jen hájí americké zájmy v Barensově, Severním, Baltském, Středozemním, Černém, Arabském a dokonce i v Jihočínském moři.“

P. Šmakal

Matko, naprud!
 Čtu si povinnou četbu!

Aneer

Ptá se malý Mareček tatínka:
 „Tatínku, je inkoust drahý?“
 „Moc ne.“
 „Tak proč se tedy maminka tak zlobila, když jsem ho vylil na koberec?“

Pětiletá Pavlínka říká babičce:
 „Babi, a víš o tom, že tvoje prasátka spolu mluví stejnou řečí jako náš tatínek, když spí?“

P. Šmakal

Citáty

Kdybychom používali rozumu tak často, jako přirození, měli bychom jenom samé génie.

Jan Bernat

Upřímnost v malých dávkách je nebezpečná, ve velkých smrtící.

O. Wilde

Všichni lidé jsou komedianti. Jedinou výjimkou jsou někteří veseloherní herci.

Sacha Guitry

Jednou z nejstarších lidských potřeb je mít někoho, kdo si o nás bude dělat starosti, když se večer nevrátíte domů.

Margaret Meadová

Člověk je jedinou škodnou, která si sama chystá léčky a sama do nich padá.

John Steinbeck

Je lepší mít zhruba pravdu, než se přesně mýlit.

Warren Buffett

P. Šmakal

ZDÁ SE, ŽE MÁTE CHRÍPKU,
 PANE STRNAD. MUSÍM ZAVOLAT
 KRIZOVÉMU ŠTÁBU...

Bořivoj Švéda

TÁTO, TI ESKYMÁCI TADY JSOU NA TURISTY PĚKNĚ PŘIPRAVENÝ,
 KDO BY ŘEKL, ŽE TADY BUDE I PÍLČOVNA HAUSBÓTŮ ...

Míra Šticha

Karle, ty nejdeš na hodinu notových zápisů ?

Na to já kašlu, já budu hrát jazz!

František Merta

Hlášky - Harry Potter a Kámen mudrců

Hermiona: „Takže já jdu, nechci se nechat zabít. Nebo hůř, vyloučit!“
 Ron: „Někdy by si měla uvědomit, co je důležitější.“

Harry: „Kdyby se mi přihodilo něco zlého, tak koukejte vypadnout.“

Brumbál: „To, co se stalo mezi tebou a Voldemortem, je naprosté tajemství. Takže přirozeně to ví celá škola.“

Vernon Dursley: „Pamatuj si, jestli něco pokazíš, zůstaneš celý týden bez večeře!“

Hermiona: „Přestaňte sebou házet, to je Ďáblovo osidlo. Když se neuklidníte, zabije vás to rychleji.“

Zdroj: www.kopeczabavy.cz

Abraka, čabraka, tapír...

Pavel Rychtařík

Čarodějnice se ptá prodavače:
 „Dá se s tímhle fixem psát i pod vodou?“
 Prodavač:
 „Ano. A dají se s ním psát i jiná slova.“

Muž v domácnosti (deník)

Pondělí

Jsem sám doma. Žena na týden odjela. Je to skvělý pocit. Velmi příjemná změna. Myslím si, že tu prožijeme se psem nezapomenutelný týden. Udělal jsem přesný plán a rozvrhl jsem si čas. Víím přesně, kdy vstanu, kolik času strávím v koupelně a kolik přípravou snídaně.

Propočítal jsem také čas na mytí nádobí, úklid, psi procházky, nákupy a vaření. Když jsem odhadl celkový čas, velmi příjemně mne překvapilo, že budu mít spoustu volna.

Nechápu, proč ženy tolik mluví o domácnosti a dělají z toho takovou vědu, když je to činnost, která vyžaduje tak málo času.

Jde jen o to, jak si ho zorganizovat.

Večeříme každý kotletu. Já i pes. Na stole mám svíčku, protože to dělá pěknou atmosféru, také sváteční prostírání a ve vázičce růži. Pes měl paštiku - jako předkrm, pak maso s jemnou zeleninou a keks jako dezert.

Piji víno a kouřím doutník. Už dlouho jsem se necítil tak dobře.

Úterý

Musím se znovu podívat na svůj časový rozvrh. Zdá se mi, že bude vyžadovat malé změny. Psovi jsem vysvětlil, že každý den není ovšem svátek a nemůže tedy mít vždy předkrm a hlavně tři misky, které pak musím umývat. Při snídani jsem si všiml, že výroba pomerančové šťávy má jednu nevýhodu. Ovoce znečistí celý přístroj. Jiná možnost - udělat šťávu rovnou na dva dny. Pak bych nemusel stroj mýt denně. Objev: Zjistil jsem, že párky mohou ohřát v polévce a ušetřit tak jednu nádobu, kterou nemusím mýt. Rozhodně nemíním denně luxovat, jak si to přála žena. Úplně postačí jednou za dva dny. Důležité je se přezout a otřít psovi packy - to je vše. Jinak se cítím skvěle.

Středa

Mám pocit, jako by mi domácnost zabírala více času, než jsem odhadoval.

Budu muset svou činnost zracionalizovat. První kroky: koupil jsem jídlo v sáčku. Nemusím přece ztrácet čas neustálým

vařením. Jídlo se nemá připravovat déle, než se jí. Stlaní je problém. Nejdřív rozhazovat příkrývky, pak větrat a pak složitě stlát. Myslím si, že není nutné stlát každý den, když zase půjdu večer spát. Mám při stlaní pocit marnosti.

Také psovi už nepřipravuji složitě jídlo. Koupil jsem už hotové jídlo pro psy. Tvářil se divně, ale nedá se nic dělat. Když mohu já jíst už hotové jídlo, musí se přizpůsobit i on.

Čtvrtek

Už žádné pomerančové šťávy! Jak takový nenápadný pomeranč dovede ušpinit přístroj, to je neuvěřitelné. Kupuji hotovou šťávu, v lahvičkách. Objev: Podařilo se mi vylézt z postele tak, že jsem skoro vůbec nenařušil příkrývky. Pak stačilo jen trochu uhladit deku. Ovšem chce to cvik a je nutné, aby se člověk během spánku v posteli moc nevrtil. To znamená nestřídat často polohy. Bolí mě kvůli tomu trochu záda, ale to lze odstranit horkou sprchou. Přestal jsem se každý den holit. To je tedy opravdu zbytečná ztráta času. Navíc tím získám čas, který mi chyběl a kterým disponuje žena, která se neholí.

Zjištění: Je zbytečné jíst pokáždé z jiného talíře. Přidělává se tím nádobí, to je hotové mrhání. Mýt neustále nádobí mi začalo jít na nervy. Také pes jí z jedné misky.

Je to koneckonců jen zvíře.

Pozn.: Dospěl jsem k závěru, že luxovat stačí maximálně jednou týdně.

K obědu i k večeři jsem měl párky.

Pátek

Konec ovocným šťávám! Láhve jsou moc těžké. Zjišťuji následující: Ráno párek chutná dobře. V poledne méně. Večer vůbec. Když člověk jí párky déle než dva dny, může to způsobit i lehkou nevolnost. Pes dostal sušené jídlo. Je stejně výživné a hlavně nemaže to misku. Jinak bych si už připadal jako automatická myčka nádobí.

Přišel jsem na to, že polévku lze jíst rovnou z hrnce. Chutná stejně. Žádné talíře, žádnou naběračku!

Přestal jsem vytírat podlahu

PASTA

v kuchyni. Tato činnost mi už šla na nervy jako předtím stlaní. Mám dojem, že mám moc odpadků. Nevím, odkud se berou. Musím s nimi běhat ven. Poznámka: Konzervy nepadají v úvahu, protože se umaže otvirák.

Sobota

Nač se večer svlékat, když se ráno zas musím oblékat? To si raději déle poležím. Navíc se nemusím vůbec přikrývat, takže postel zůstane perfektně ustlaná.

Pes nadělal drobečky. Vynadal jsem mu. Nejsem jeho služka! Zvláštní, uvědomil jsem si, že takhle se mnou občas mluví žena...

Dnes je den holení, ale vůbec do toho nemám chuť. Můj nervový stav není dobrý. Snídat budu jen to, co se nemusí rozbalovat, otvírat, krájet, mazat, vařit nebo míchat. Všechny tyhle činnosti mne rozčilují.

Plán: Oběd sním přímo ze sáčku, rovnou nad sporákem. Žádné talíře, žádné příbory, žádné prostírání a jiné nesmysly.

Trochu mě bolí dásně. Možná že je to nedostatek ovoce, které je moc těžké na dopravu. Třeba je to začátek kurdějí? Myslím na Amundsena.

Odpoledne telefonovala žena a ptala se, zda jsem umyl okna a vypral prádlo. Hystericky jsem se rozesmál. Řekl jsem jí, že na takové věci nemám vůbec čas. Mám problém s vanou. Ucpala se špagetami. Moc mi to ale nevádí, protože už se stejně nespřichuji.

Pozn.: Jíme - li se psem rovnou z ledničky, je zapotřebí to udělat rychle, aby nezůstala dlouho otevřená.

Neděle

Pozorovali jsme se psem z postele, jak v televizi jedli lidé nejružnější pokrmy a lahůdky. Oba jsme měli plné pusy slin. Jsme oba zesláblí a mrzutí. Ráno jsme snídali něco z psi misky. Ani jednomu to nechutnalo. Měl bych se umýt, oholit, učesat, udělat psovi jídlo, jít s ním ven, umýt nádobí, uklidit, nakoupit a udělat celou řadu dalších věcí, ale už se mi nedostává sil. Mám pocit, že se neudržím na nohou a že mi slabně zrak.

Pes přestal vrtět ocasem. V posledním pudu sebezáchovy jsme se odplížili do restaurace. Jedli jsme skvělá jídla na různých talířích víc než hodinu. Pak jsme odešli do hotelu. Pokoj je čistý, uklizený, útulný. Rozházal jsem postel a opět spal jako na začátku expedice. Myslím si, že je to ideální řešení, protože takhle skutečně ušetřím spoustu času. Až se zotavím, budu přemýšlet, k čemu ho použiji!

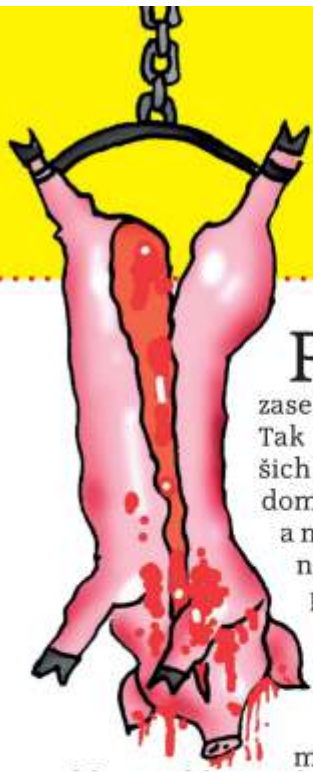
Zdroj: www.komik.cz

Klidně si, drahá, zůstaň v práci dýl. Děti vykoupou a nádobí taky umyju...

Mírek Vostrý

Jednou takhle na zabijačce aneb Když se kácí prase, létají řízkky.

Polosti pod sněhem, venku zima jak v psinci, ale na druhé straně zase zbylo více času na bujaré veselí. Tak tomu bývávalo v zimě za dob našich (pra)prababiček. A jelikož tehdejší domácnosti nedisponovaly ledničkami a mrazáky, nabízela kombinace chladného počasí a volného času ideální podmínky pro zabijačku. Dny nejednoho pašíka tak byly sečteny právě v tomto období. Takový Josef Jungmann dokonce vážně navrhol pojmenovat poslední měsíc v roce „prasinec“. Lingvistická obec však tento výraz nepřijala, a tak se lidé místo broušení nožů a ohřívání vody radši věnovali balení dárků. Nicméně čuníkům to život nezachránilo, ale měsíc života k dobru se taky počítá. Nejen rozličných pochoutek, ale i legrace a zábavy se vždy na zabijačkách, o masopustních slavnostech a svatbách užilo vždy dost a dost. A „nebičko v papuli i na bránici“ přejeme i Vám.

PATA
Pavel PATA Talas

PRASE JE ZVLÁŠTNÍ TVOR... CELÝ SVŮJ ŽIVOT SMRDÍ
A NAJEDNOU VE CHVILCE VONÍ CELÝM STAVENÍM...

Bořivoj Švéda

» Bavi se dva kamarádi:
„Manželka včera dostala chuť na jelita.
Tak jsem jí seřezal prdel.“

Roman Gadas

» Sedí rodinka u stolu a otec povídá:
„Koupím prase, bude zabijačka, uděláme klobásky, jitrničky, jelitka...“
Vzápětí se napřáhne a vrazí synovi takovou facku, až se posadí.
Manželka na to:
„Co to, proboha, děláš? Proč ho biješ?“
„Už ho vidím, debila, jak to žere bez chleba...“

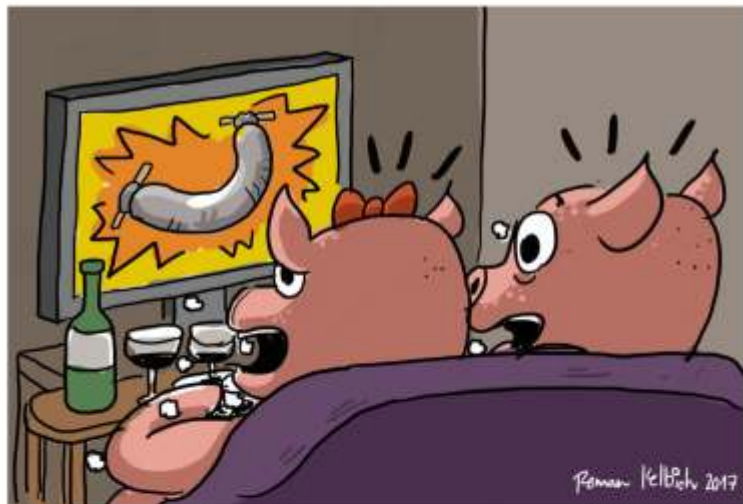

POHĀDALA JSEM SE SE VŠEMI PŘÍBUZNŇMI, TAK
MŮŽEME KLIDNĚ UDĚLAT ZABIJAČKU...!

Pavel Kotyza

Pepeemilio

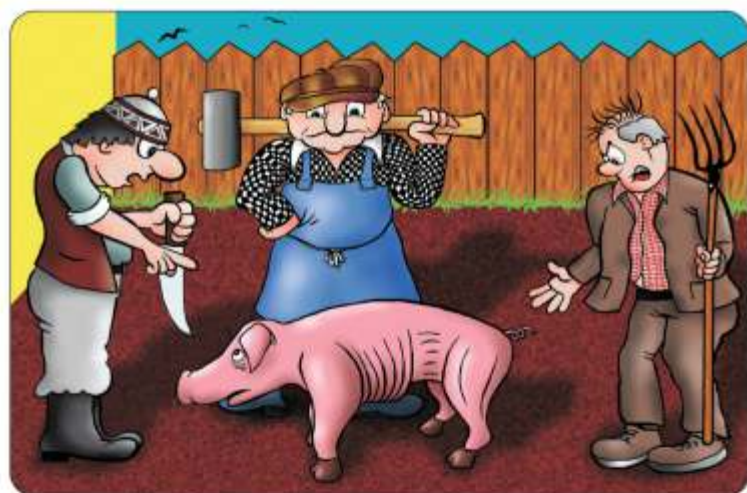
Roman Kelbich 2017

Roman Kelbich

- » Hlášení místního rozhlasu kdysi na dědině:
„Prosim pozor, patnáctého tohoto měsíce bude proveden soupis prasat, dostavte se všichni včas.“
- » Ze zápisu v JZD:
„V otázce prodeje se ženou souhlasím, můžete si pro tu svinu přijet kdykoliv.“
- » Chuck Norris vložil do DVD přehrávače kolečko salámu. Přehrála se mu celá zabijačka v HD kvalitě.

Vladimír Pavlík

„Tyhle módní diety nám byl čert dlužnej!“

Libor Machata a Michal Tlapa

„NO TO JE HNUS! ... ŽE SI RADŠI NEUĎELAJÍ SLAVNOSTI MŮSLI-TYČINEK NEBO KRUPIČNĚ KAŠE!“

Milan Kocmánek

Zveme všechny příznivce dobrého jídla a zábavy na

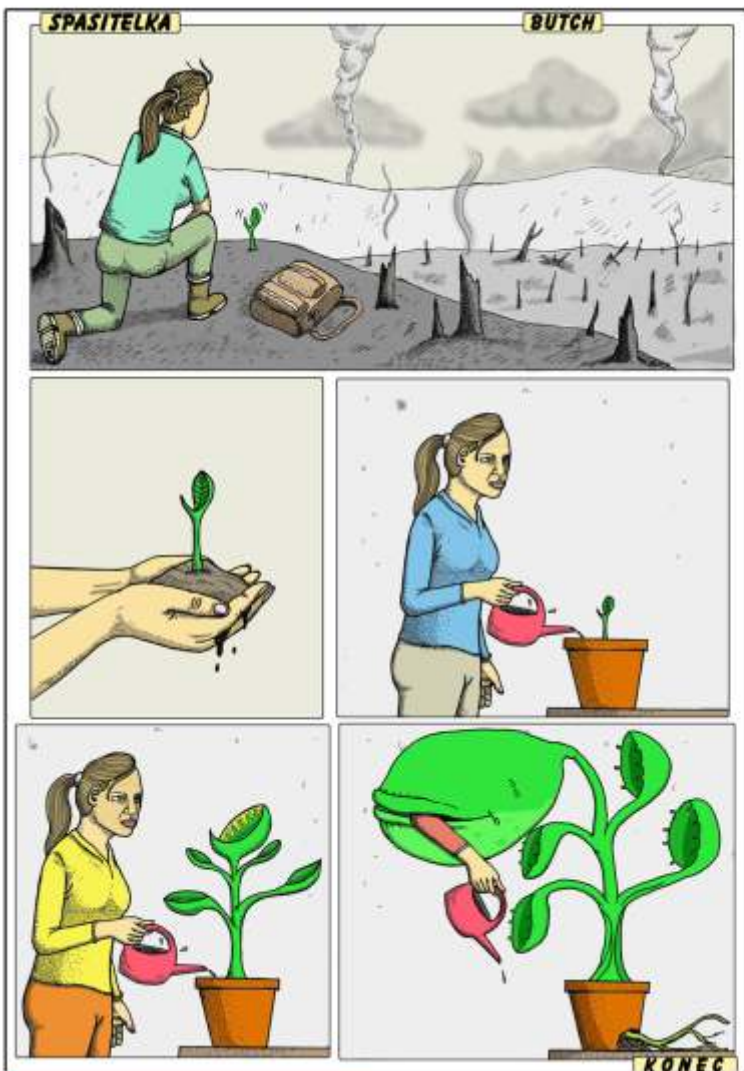
Slavnosti moravského uzeného

4.-5. března 2017,

hrad Veverí

V rámci akce proběhne výstava kresleného humoru kreslířů Tapíra.

www.moravskeuzene.cz

A trocha poezie...

Zkušenosti z objímání stromů na Vysočině, teď využívá v Číně.

Sází buky mezi jedle, ginkgo hnedle vedle.

Monolog hackerovy ženy

Copak si to zase hacknul, že si u toho tak heknul?

Už jsi se naboural do té banky, nebo zas hacknul jen pornostránky?

Rozvedu se s tebou, takhle to nejde dál, stal se z tebe totiž, hekerosexuál.

Čtyřprocentní umělec

Prchá, křičí: "To je hrůza, chce mě pocelovat múza!" Což ho vůbec neláká, přivítal by múzaka.

Baví se dva křížovkáři

1. Ani ty křížovky už dnes nejsou, co bývaly. Napsal jsem SÍDLO ZEMANA na čtyři TVRZ a oni tam chtěli HRAD.

2. Já jsem zase zkoušel všechny možné OBYVATELE EVROPY na čtyři, až mně tam nakonec vyšel ARAB.

Meditace dvou šachistů:

"Chtěl jsem si žít jako král a bohužel se mi to i povedlo - můžu chodit jen z pole na pole, zatímco moje dáma si neomezeně skáče všemi směry."

"Lepší je, žít si jako pěšec. Když se takový pěšec dostane na poslední řádek, tak jde odpočívat a pošle místo sebe makat dámu."

JIMI

Tapír zve na výstavu našeho člena Klubu kreslířů a humoristů, **Bořka Frýby**. Máte-li rádi kvalitní humor, tak tuto výstavu určitě navštívíte. Jako zajímavost dodáváme, že Bořek Frýba byl absolutní vítěz na Mezinárodním festivalu kresleného humoru ve Fr. Lázních 2016, takže zábava je stoprocentně zaručena.

VČERA, DNES A ZÍTRA A POZÍTŘÍ až do konce února VYSTAVUJE SVÉ OBRÁZKY

Děkuji všem za kladné i záporné honocení a nebo jen autogram v sešitu návštěv

KNIHOVNA PETRA BEZRUČE OPAVA KATEŘINKY 1.1. - 28.2.2017

Bořek Frýba

Nadimír Balcar 23. 8. 2016

TN televizní noviny

Štábu televize Nova se jako jediné televizi u nás podařilo získat exkluzivní umělcovo vyjádření, které uslyšíte právě teď ve světové premiéře, citují: „Běžte do prdele!“

* Televizní noviny vám každý den přináší ty nejaktuálnější informace z domova i ze světa.

Vladimír Balcar

Danil Kuznetsov (Ukrajina)

Andrej Popov (Rusko)

Goran Celicanin (Srbsko)

Klaus Pitter (Rakousko)

Marina Gorelova (Bělorusko)

Mileta Miloradovic (Srbsko)

Epigramy

Talent

Pro demokracii má vlohy,
denně ji podkopává nohy.

Aliby

Pokud pravdu máme v našem
úradě,
použijeme ji jen v krajním
případě.

Otázka

Kdo takovou moc pokoří,
která nemá pokory?

Milan Kupecký

„Kolik je vám let, paní svědkyně?“
ptá se soudce.

„Oslavila jsem čtyřicetku.“

„No...a kolik let jste ji slavila?“

„Jak tady čtu ve vašich papírech,
tohle je váš dvacátý pokus
o znásilnění,“ konstatuje soudce.
„Jsem zvědav, jak dlouho to bude
ještě trvat, než se vám to podaří.“

Přijde pan Bobek k soudu a stěžuje
si, že jeho žena týrá zvířata.

„A co konkrétně provedla?“ otázal
se soudce.

„Když jsem se včera vrátil po půlno-
ci z hospody,“ doluje ze sebe
žalobce, „tak mě zmlátila jako
koně!“

Pavel Šmakal

Henad Ostojic (Chorvatsko)

Ve škole jsme měli sexuální
výchovu. Přítěrná nuda!

Vlado Javorský (Slovensko)

Chytrý mobil

Koupil jsem chytrý mobil. Místo
očí měl smajlíky, místo tváře
dispej a nahoře plastovou pleš.
Přes svůj zvláštní zjev byl
naprosto dokonalý, uměl
všechno, všecičko, úplně mne

v domácnosti nahradil.
Měl jsem ho rád, ale přesto
jedného dne jsem ho popadl
za jeho pleš a vyhodil do kon-
tejneru na elektronický odpad.
Stalo se to ten den, kdy se
moje žena vrátila z porodnice a
z jejího náručí se na mě

usmíval klučina se smajlíkový-
ma očima, s plastovou pleší
a tvářičkou,
připomínající
rozzářený
displej...

Pavel Šmakal

Epigram

Proměna

I když je to k nevíře,
člověk se občas mění ve zvíře.
Potvrdit to po letech,
mohou slevy v Marketech.

Pavel Šmakal

3 otázky pro kreslíře

které znáte nejen ze stránek Tapíra.

Aneer, Monika Růžová a Jiří Janda

- polovina humoristické dvojice, která si říká MEJLA

Jak slavíte Masopust?

Aneer - S přípravou na Masopust začínám tak od vánoc. Podařilo se nám v našem městě obnovit tuto nádhernou tradici, a tak, jako správná "pisatelská a divadelnická rodina", skládáme texty pro Strakatého, sháníme kostýmy a především roztahujeme žaludky, aby se toho do nás potom co nejvíce vešlo.

Monika Růžová - Maso ... co??? ... půst – toto se nedá slavit, to je týrání. Neslavím. Jsem rebelka, jdu proti proudu a dávám si dvojité porce masa.

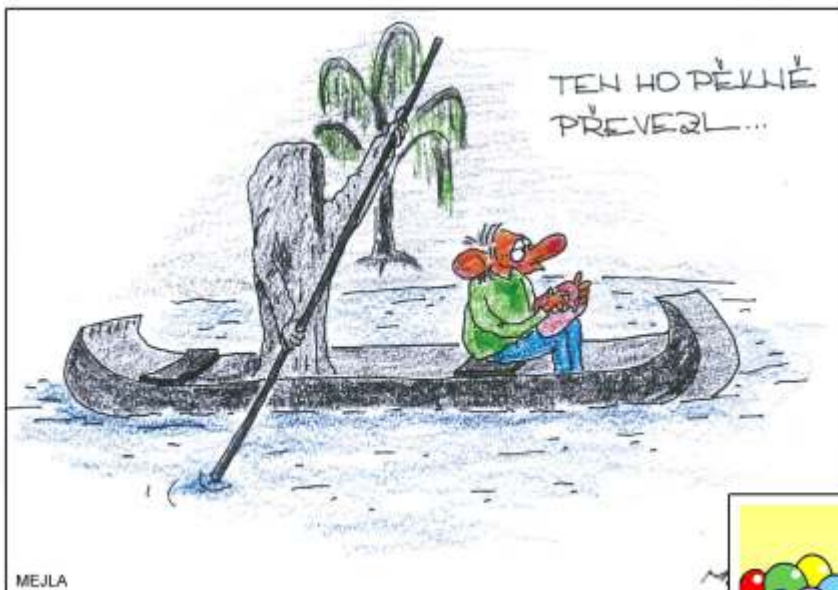
Jiří Janda - I když jde v původním smyslu o „opuštění masa,“ my se k masu vracíme.

Á, zase pan Skřivánek!
Vy si prostě musíte v únoru vrznout,
i kdyby jste měl zmrznout!

Aneer

...a jaký máte postoj k Valentýnovi?

Aneer - Miluji své bližní i bez komerčního diktátu a celoročně... Ale adresu na mě máte, takže doufám, že má schránka bude plná čokolády!!!

Monika Růžová - Zastávám názor většiny - Valentýn je KOMERČNÍ SVÁTEK. Ale na druhou stranu – proč toho nevyužít, nedostat kytku, bonboniéru, nějakou tu večeři, kde by se objevil třeba i prstýnek, drahokam, zlato, šperky, auto ... No, vrátím se do reality, pusa mi stačí.

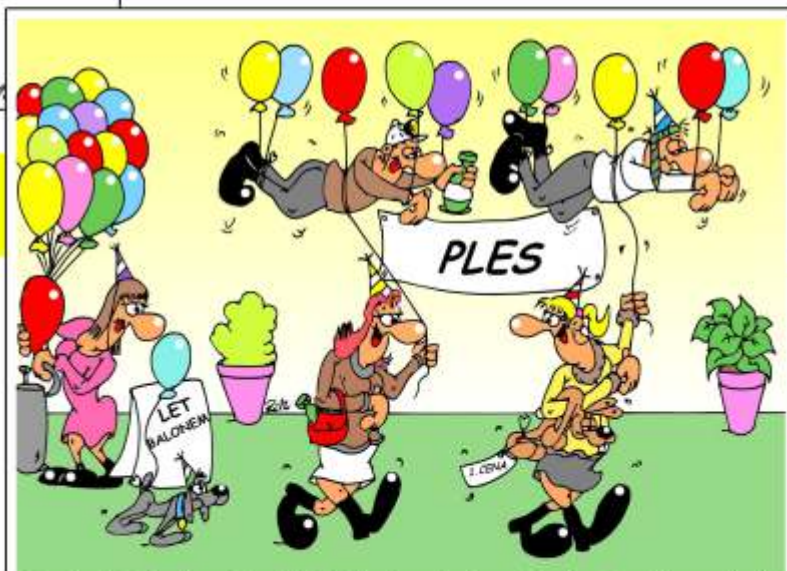
Jiří Janda - V našem věku, nebo právě proto (viz. labutí píseň), veskrze kladný až aktivní.

Nechybí vám v měsíci nějaký ten den navíc?

Aneer - Rozhodně, nejen v únoru... a hlavně bych ho využila na spánek!

Monika Růžová - Navíc? Když čekám na výplatu, těch dní je do výplaty nějak moc.

Jiří Janda - Chybí, potřebovali bysme ho hlavně k prodlouženým aktivním oslavám Valentýna.

Ty zlepšováky jsou čím dál lepší. Aspoň víme, jak dostat chlapy domů.

Monika Růžová

Prehlušené svedomie

Sú v živote chvíle, keď sa treba rozhodnúť. Aj pre mňa nastal taký okamih, vyvstala otázka: Akým smerom sa má uberať môj ďalší život?

Radcov som mal naporúdzi hneď trochu. Najskôr sa mi rozum prihovril:

– Poď za mojim hlasom a budeš slávny! Pre múdrosť ťa budú oslavovať!

– Veď uvidím, - hovorím si, - nech aj tí dvaja ponúknu, čo majú.

Potom mi srdce takto vraví:

– Môj hlas, to je samá dobrota. Choď za ním a oltáre ťi budú za živa stavať!

– Načo sú mi oltáre, - dumám a čakám ešte, čo mi svedomie ponúkne.

– Riad' sa ty len mojim hlasom, - káže mi svedomie - budeš dobre

spávať, aj umierať sa ti bude ľahko!

Je mi to ale za ponuku, - pomyslim si a zahľadím sa na kopec peňazí, horu bohatstva, ktoré sa predomnou vynímajú...

Čuším, v duchu s predchádzajúcimi radami súhlasím, ale aj tak sa poberám smerom, ktorým som sa práve úpenlivo a sústredene zahľadel...

J. Heinrich

Znásilnenie pravdou

Neskoro v noci mi niekto zaťukal na dvere. Otvorím – vidím na prahu takmer holá žena stojí. Celá sa zimou a strachom trasie, zbytky šiat, sťa by franforce z nej biedne visia.

– Prepadli ma, - vraví drkotajúc zubami – pomôž mi dobrý človeče!

Bez zaváhania som ju pozval ďalej.

– Ja som Pravda - hovorí a podáva mi ruku na zoznámenie.

– Tak to je iná reč, vravím si a zaháňam hriechne myšlienky.

– Prišiel som ju županom, horúceho čaju navaril, čoto pod zub pripravil. Na noc som jej vlastnú posteľ ponúkol a sám na pohovke podriemkaval. Až nad ránom ma spánok premohol.

Keď som sa zobudil, Pravda bola preč. O pár dní mi prišlo predvolanie na políciu. To Pravda ma udala. Vraj som ju znásilnil. J. Žilinský

– Čo sa stalo susedovi Kropáčkovi?

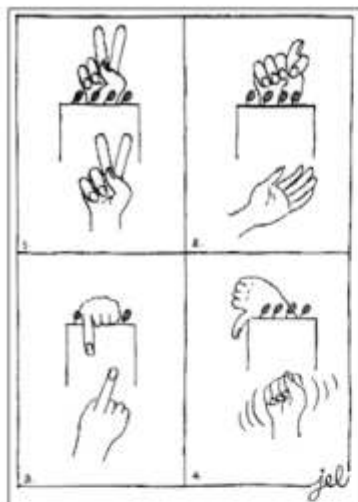
– Otrávil sa alkoholom.

– Dočerta, prečo pije otrávený alkohol?!

– Pán hlavný to má byť šálát pre dve osoby?

– Áno.

– Tak prečo je tam iba jeden slimák?!

Obsah a forma

Kto nedokáže vytvoriť rozumný obsah, vyrába aspoň hlúpu formu.

J. Liptay

Dedko z domova dôchodcov posielal pohľadnicu rodine do mesta s textom. „Všetko najlepšie k Vianociam a k Silvestru! Dajte prosím pohľadnicu kolovať všetkým príbuzným...“

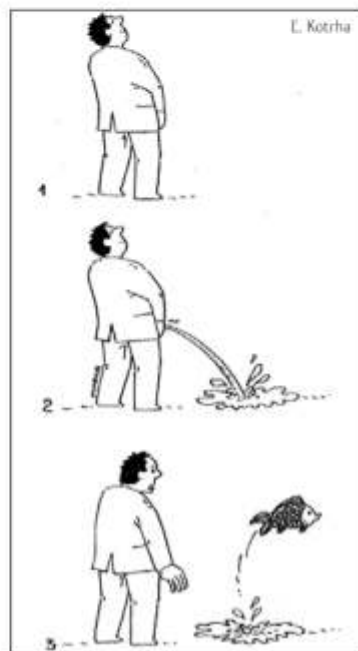

M. Kamenský

Zhovárajú sa dvaja počas sviatkov, keď jeden hovorí druhému: – Ja som ti vždy na Vianoce akýsi na mätko a naopak, na Silvestra vždy úplne tvrdý!

M. Durža

L. Kotrha

Dežo sa zaujíma vo firme o miesto šoféra. Zamestnávateľ sa ho pýta:

– A máte nejaké odporúčanie od predošlého zamestnávateľa?

– Mám. Aby som si hľadal nové miesto.

M. Belica

Hovorí Mišo Ďurovi v krčme: – Prečo piješ postojácky? Čo si nesadneš?

– Ale, manželke som sľúbil, že nebudem už viac vysedať v krčme.

Rozhovor s Milanem Kupeckým

Rozhovor vedla: Lena Pintnerová

Slovenský publicista, jehož charakteristickými rysy jsou nejen humor, ale i duchaplnost a upřímnost.

Kdo vlastně je Milan Kupecký?

Patřím do skupiny těch skôr narodených, ktorých kategorizujeme ako "roháčovcov". Ako človek so zmyslom pre humor som prispieval nielen do niekdajšieho satiricko-humoristického časopisu Roháč, ktorý v Česku vychádzal v približnej podobe pod názvom Dikobraz. Prispieval som aj do mnohých elektronických i printových médií, respektíve do humoristických relácií.

Ako redaktor som pôsobil v rôznych redakciách. Najskôr v okresných novinách ako športový redaktor, potom ako dlhoročný vysunutý redaktor krajského denníka Hlas ľudu a neskôr Roľníckych novín. Po tzv. „Nežnej“ som bol krátky čas aj šéfredaktorom v Novom Roháči. V súčasnosti vydávam dvojjazyčné regionálne noviny Chýrnik – Hírnik a nedávno som sa stal priaznivcom a takpovediac fanúšikom Tapíru. Hoci nie som karikaturista, ale píšuci autor venujúci sa najmä tvorbe krátkych literárnych útvarov, čiže aforizmov, slúbil som si s Tapirom, pokiaľ to len bude možné, spolupracovať.

Jak jste se dostal ke kreslenému humoru?

Zmysel pre humor som objavil v sebe až po skončení základnej vojenskej služby, keď som začul v rozhlasovej zábavnej relácii otázku Čo je to cirkus? - na ktorú bolo treba vymyslieť vtipnú odpoveď. A keďže som bol aktívnym futbalistom v rodných Šuranoch, pohotovo som zareagoval: "Keď idú hrať šurianski futbalisti von, tak to je ale cirkus!" A potom to už išlo ako po masle. V rámci dopisovateľskej činnosti som okrem aforizmov písal aj poviedky, epigramy, fejtóny. Keďže som dlhší čas hrával aktívne i rekreačne futbal, sústredil som svoje myšlienky aj na športové aforizmy.

Toto obdobie trvalo vyše 50 rokov. Keďže časopis Nový Roháč skrachoval, ako známy humorista, verný „roháčovec“, som sa pokúsil "zachrániť" ho, no márne. Po jeho opätovnom zániku som sa ako fanatik, pokúsil opäť o nemožné, – vydávať časopis pod názvom Extra Roháč na vlastné náklady, spolu s niekoľkými poprednými slovenskými píšucimi i kresliacimi humoristami, tiež fanatikmi. Avšak opäť márne.

Ako v znechutenom a aktívnom autorovi zostali vo mne už iba nostalgické spomienky a kopa vlastných satirických myšlienok.

Jaké knížky máte už na svém kontě?

Prvá knižočka vyšla pod stručným názvom „Aforizmy“ s podtitulom „Čo vŕta Milanovi Kupeckému v hlave“. Sú to aforizmy osvedčené, rozčlenené do 25 tematických sekvencií. Kniha vyšla vďaka spoločnosti LOKO TRANS Slovakia s. r.o. Šurany. Týmto dielom som si zároveň uctil pamiatku svojho zosnulého syna Milana, ktorý zomrel veľmi mladý a mal, podobne ako ja, veľký zmysel pre humor. Druhá moja knižka vyšla ako humor v športovom úbore pod názvom Spoza čiary a tvoria ju satiricko-humoristické texty iba so športovou tematikou. Je doplnená ilustráciami štyroch známych karikaturistov - Fera Mráza, Pavla Švancára, Fera Bojničana a Vlada Pavlíka, ktorý mi ilustroval aj prvú knižku a ako iste viete, je tiež fanúšikom a tvorom humoru, zvlášť Tapíru.

Jaké jiné koníčky máte?

Bol som pred pár rokmi dlhší čas, možno povedať, že od mlada futbalistom. Najskôr aktívnym a neskoršie, pokiaľ mi to zdravotný stav a vek dovoľovali futbalistom rekreačným. V súčasnosti, keďže moja lekárska kartotéka je husto popísaná množstvom diagnóz, chodím si občas zaplávať do wellnessu a na huby. Najmä v období jesene, keď rastie Hliva ustricová. Za koníčka sa dá považovať aj písanie humoru a spravodajských príspevkov, keďže honoráre nie sú žiadne.

Ivan Šimek (Slovensko)

Média vás označujú za neúnavného propagátora humoru, jak se to projevuje navenek?

Od vzniku redakcie konkurenčného Nového Roháča, som sa snažil zachrániť tento časopis tak, že som presvedčil riaditeľa Komárňanských tlačiarňí, aby ho po krachu redakcie v Bratislave, prevzal k sebe, kde ho budeme spolu vydávať. A tak som mal na dverách dva roky vyvesenú tabuľku - šéfredaktor, zástupca, redaktor, pisateľ textu, korektor, upratovačka. Potom, z tých istých príčin tak ako v Bratislave (bez akejkolvek podpory, keďže do humoristického časopisu nikto nikdy nedal reklamu), sme iba z predaja, pokrytým všetkých nákladov (najmä honorárov) skončili. Hoci, dovoľm si povedať, že časopis bol po obsahovej i grafickej stránke na vysokej úrovni a bol tlačený na najkvalitnejšom papieri. Narazili sme aj na distribučné prekážky, keďže sa stalo, že nebol celý náklad z tlačiarne vyskladnený. Teraz svoje príspevky posielam rôznym internetovým vydavateľom grátis a píšem aj o ďalších podujatiach, nielen humoristických, ako sú Frašťacký trň, Novomestský osteň a najnovšie i Tapír. Nejaký minihonorár mi za príspevky posielajú z Literárneho týždenníka, Bumerangu a Kocúrkova.

Jozef Grušpíer (Slovensko)

Jaká je Vaše úloha v soutěži Frašťacký trň?

Keďže ako "roháčovec" som sa zblížil priateľmi najmä humoristami Vladom Pavlíkom a Ferkom Bojničanom, tak propagujem ich akcie, ktorých sa každoročne zúčastňujem. Žiaľ, z niekdajšieho tzv. Požitavského štvorlístka odišli do humoristického neba Miro Ďurža a Vojto Haring. Kedysi som sa snažil viac písať

o ich aktivitách a oceneniach, robili sme aj zopár spoločných akcií v našom regióne, dokonca Vlado Pavlík mi ilustroval obe moje knižky a bol aj ich "krstným" otcom. Teraz ponúkam na publikovanie sériu profilov profesionálnych slovenských humoristov vrátane nestora slovenského humoru Viktora Kubala, keďže mám bohatý archív, ktorý spolu s autormi sa budem snažiť doplniť, zaktualizovať a niekam umiestniť. O výsledkoch svojich snáh budem informovať aj čitateľov Tapíru, ak bude súhlas a záujem.

Co vy a satira?

Satira na Slovensku, podobne ako v Čechách sa veľmi nenosí, akoby ani nebola. Stále vymýšľam aktuálne satirické myšlienky, no mnohé neuzrú svetlo sveta, lebo sú možno politicky nevyhovujúce. Uvediem zopár:

„Veľa ľudí počas "Nežnej" vyšlo do ulíc. No mnohí na nej aj zostali.“

"Komunisti nám nedovolili ani len žobrať. Žobreme vďaka demokracii.“

„Chcel by som vstúpiť do nejakej zaostávajúcej politickej strany. Vo vedúcej som už bol.“

„Oveľa ľahšie je sociálnu podporu odsúhlasiť, ako z nej vyžiť.“

"V rámci sebestačnosti v potravinách musíme dbať na to, aby počet volov v parlamente neprevýšil počet tých v živočišnej výrobe.“

Sú to aforizmy, ktoré nie sú dnes v kurze.

Jaká témata máte v oblibě?

Témy si nevyberám. Môže to byť z rôznych oblastí verejného, politického i športového života. Myšlienka príde po sledovaní nejakej udalosti, najmä v televíznych novinách. Vzápätí mi napadne jej humorný podtext, ktorý si obyčajne poznačím.

Máte nějakého oblíbeného autora? Kreslíře, karikaturistu, humoristu...

Odjakživa veľmi sa mi páčili (pácia) kresby českého karikaturisty Vladimíra Renčína. Najmä kvôli myšlienke a trefnosti nápadu. Zo slovenských autorov sú to "čertovské obrázky" Ľuba Radenu a vsúčasnosti obdivujem nápady, kresbu, ocenenia i angažovanosť humoristu Vlada Pavlíka, mimochodom slovenského rekordéra v rýchlo kreslení karikatúr.

Měl jste v dětství nějakou oblíbenou četbu? Přežila některá dodnes?

Som vyučený strojár a tak - ako takým intelektuálom - som sa stal počas práce v mnohých redakciách. Priznám sa, ako malý chlapec okrem detských knižiek som si málokedy

našiel čas na čítanie kníh, iba ak na škole povinnú literatúru, lebo vždy som mal nejakú termínovanú prácu a tá mi zaberala veľa času, od získania poznámok, cez spracovanie príspevku, jeho odoslanie a podobne.

V jakém stavu se nachází slovenský kreslený humor? Došlo k nějakým výrazným změnám nebo posunu?

Ťažko mi posúdiť, lebo nie som kresliar, iba píšuci redaktor, humorista. Čo však dokážem usledovať, zahraniční autori sú o veľký krok vpredu pred slovenskými. Príkladom môže byť povedzme Frašťačský trň, na ktorom sa zúčastňuje vždy oveľa viac zahraničných autorov ako domácich. A možno to aplikovať na celom Slovensku.

Chybí vám ve slovenském kresleném humoru nějaké téma?

Tém je všade okolo nás, kde sa len pohnete. Ibaže nie je záujem a mediálny priestor na ich pretaktovanie.

Vidíte rozdíly v českém a slovenském kresleném humoru?

Nie je čo porovnávať. Médiá sú v rukách mocných, väčšinou zahraničných majiteľov, ktorí majú záujem každodennými správami dezinformovať spoločnosť, čo hovorí vlastne samo o sebe. Pokiaľ viem, v Čechách je to však o niečo lepšie ako na Slovensku v každom smere. Najzreteľnejšie je to vidieť na sociálnych sieťach, kde sa česká satira, možno povedať veľmi osobná a ostrá najmä na politikov a ich scénu, dostane nielen k nám, ale do celého sveta. Karikatúre rozumiem, no neviem kresliť.

Chystáte velký projekt, cosi jako Tapír na Slovensku... v jaké fázi je tento projekt a co si od něj slibujete?

Tak ako vy (ak som dobre informovaný), aj my sme podali projekt na vydávanie Extra Roháča. Bol zamietnutý, vraj neobstojí po obsahovej stránke. Mám síce svoj názor, že aj ak by, obsah sa dá z čísla na číslo meniť. Žiaľ, sú to iné príčiny, ktoré si môžeme iba domyslieť. Naš problém je v tom, že nevieme ako to urobiť, aby zostavenie každého čísla finančne pokrylo aspoň prácu grafika, ostatné by sme určitý čas robili aj grátis, ale z niečoho treba aj prežiť. Napokon zaviedli sme kapitalizmus, kde za peniaze treba tvrdo pracovať a výsledok je práve opačný. Ak nemáte odbyt, sponzora, robiť sa neoplatí, humor a satira nám zostáva iba ako hobby.

Vlado Mach (Slovensko)

Jak nahlížíte na Tapíra?

Pokiaľ viem, funguje to na princípe dobrovoľnosti. Nebol by problém ani u nás to zostaviť, lenže k tomu aby vás humor "uživil" potrebujete popri tom dobre platené zamestnanie. Tak hovorí klasik. Ja si to všetko časovo, finančne ani z iných dôvodov nemôžem dovoliť.

Co byste vzkázal současným autorům kresleného humoru?

Nemám pozíciu a ani plánovanú bustu, ako napríklad Lenin a podobní učitelia národov, tak ak by som im mohol niečo poradiť. Vysmiali by ma, alebo brali to s humorom.

Milenko Kosanovic (Srbsko)

Sergej Semendyaev (Ukrajina)

Andrej Popov (Rusko)

Jiří Srna

Před zápasem radí trenér hokejistům:
„Chlapi! Dneska při zápase žádné žvýkačky!“
„Proč?“
„Rozhodčí je hluchý jako poleno a mohl by si myslet, že mu nadáváte!“

●
„Můj brácha je alpinista.“ -
„To jako šplhá po zasněžených štítech?“
„Ne, pije Alpu.“

Pavel Šmakal

PASTA

Rána pod pás

Postarší tatínek sedí se svým synkem v čekárně u lékaře. Kolem jsou jen samé mladé a žádoucí maminky a tatínek se snaží nenápadně předvádět, protože v takové společnosti nebezpečně omládl. Kluk zatím bloumal po čekárně a četl si reklamní nápisy a vyvěšené plakáty.

„Tati,“ ozval se po chvíli, „tady je ten cvik, který každý den mnohokrát děláš! Leh sed, leh sed, s pokrčenýma nohama!“

Otec se ještě více napřimil a rozhlédl se po těch mladých kočkách, jestli náležitě oceňují to, že ve svých letech ještě pravidelně cvičí, aby byl v kondici.

„A co to vlastně studuješ za plakát?“ zeptal se syna, „já to odsud dobře nevidím.“
Syn začal lámavě slabikovat: „Cvi-ky pro-ti noč-ní-mu po-mo-čo-vání...“

Jirka

PATA

Dobrý recept

Málokomu se poštěstí, aby se jeho záliba stala i jeho povoláním a proto existuje jen nepatrný počet lidí, o nichž se dá říci, že je jejich práce těší. Jak však dosáhnout toho, aby člověk, když ráno vstane, si řekl: „Už abych byl v práci!“ Řešení přitom není nijak složité, stačí zjistit, co nás v zaměstnání silně spojuje, společ-

ný zájem, který přerůstá vše ostatní, a ten povýšit na poslání. V zaměstnání jsme všichni kuřáci a proto jsme se dohodli, že od nynějška nebudeme kouřit v restauracích, na zastávkách, v parcích, na horách, ani doma. Jen a jen v práci! A máte vidět, jak se od té doby do práce těšíme!

Pavel Šmakal

Erdogan Basol (Turecko)

Damir Novak (Chorvatsko)

Řešení

Pro zlepšení životního prostředí, pro všeobecné dobro, obarvujeme smog a kouř na bledě modro.

Pavel Šmakal

DanQ

Petr Šuta

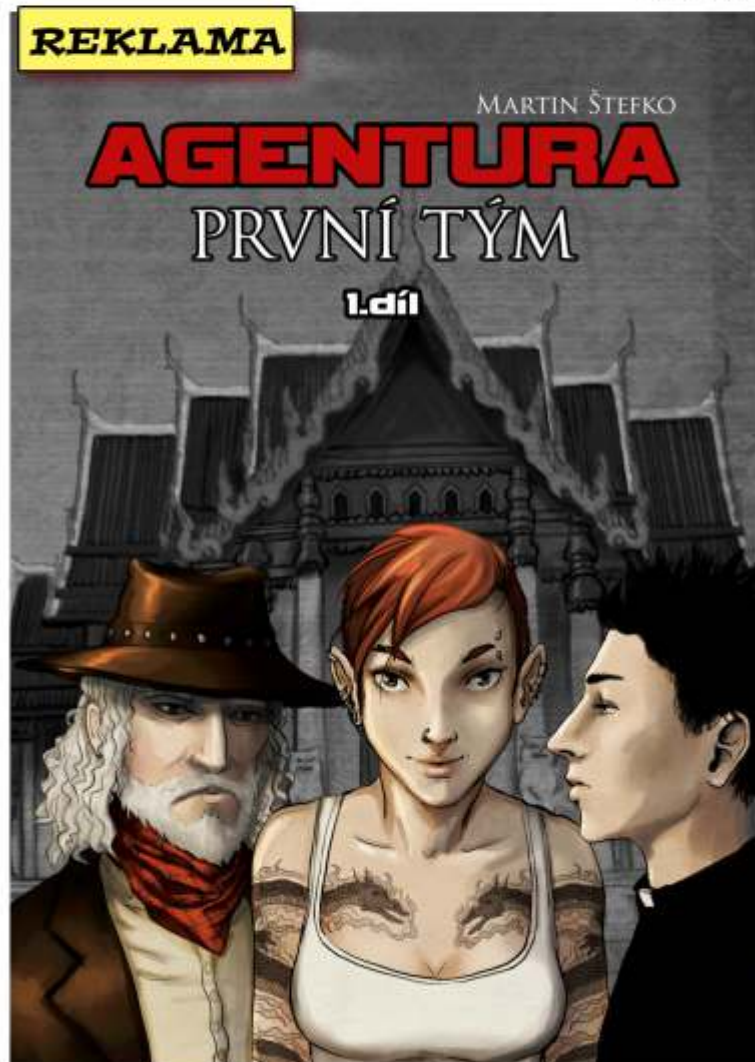

Sidonius Jiro

Jiří Pírk

REKLAMA

K ZÁCHRANĚ SVĚTA
POTŘEBUJETE:

- KNĚZE V KOŽENÉ BUNDĚ
- ŠÍLENOU JAPONKU
- PŘESTÁRLÉHO KOVBOJE

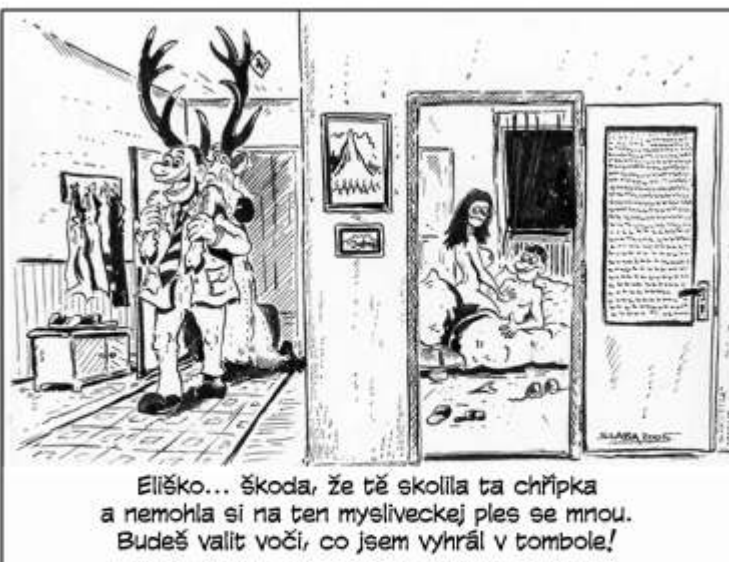
TO VŠE NAJDETE
V NOVÉM ROMÁNU
MARTINA ŠTEFKA
AGENTURA: PRVNÍ TÝM!

K DOSTÁNÍ EXKLUZIVNĚ NA
WWW.GOLDENDOG.CZ

Sestrička, stačí, už sa nám všetkým tlak zvýšil!

Ladislav Talčík (Slovensko)

Eliško... škoda, že tě skolila ta chřipka a nemohla si na ten mysliveckej ples se mnou. Budeš valit voči, co jsem vyhrál v tombole!

Petr Slaba

Miroslav Barvirčák (Slovensko)

Černý pasažér

Půvabná blondýnka navštívila o dovolené USA.

Když ji vypršelo vízum, zjistila, že nemá peníze na návrat domů. Byla zoufalá, když tu potkala námořníka, který jí chtěl pomoci. Jeho loď odjížděla ten den večer a on jí nabídl jízdu načerno jen za každodenní trochu lásky. Za to ji ukryje a bude zásobovat vším potřebným.

Dívka souhlasila a námořník jí nosil denně jídlo a vše co potřebovala a pomíloval se s ní. Jednou si však kapitán loď všiml námořníka, který někam nesl jídlo, opatrně ho sledoval až ke skryšii, počkal, až odešel, a pak objevil dívku a žádal po ní vysvětlení. Černá pasažérka se ke všemu přiznala. Kapitán pokýval hlavou a pravil: "Pokládám za svou povinnost sdělit vám, že tohle není zaoceánská loď, ale převozní pramice, která pendluje mezi New Yorkem a Richmondem."

Pavel Šmakal

OSUDY

Přemyslím o lidských osudech, některé až berou dech. Častokrát jsou o půlitrech, A jiné přímo o sudech.

S. Jiro

A nyní pro vás máme - ať se nám to ze srdce přelí - i jednu dobrou zprávu...

Vhrstí

Aforizmy

Kdo chce vzlétnout do výšin, musí nejdřív zjistit, odkud vítr fouká.

Kdyby hloupost pominula, humoristi a satirici by zůstali bez práce.

Nejduchaplnější je smích na vlastní účet.

Spí na vavřínech! - říkají s oblibou ti, co se nikdy nepostavili na start.

Budoucnost je vlastně minulost v předstihu.

Milan Kupecký

JÁ JSEM VLASTNĚ SVOBODNÝ ČLOVĚK.

MŮŽU SI MYSLET CO CHCI.

Jiří Pírk

Ještě mi řekněte poštovní směrovací číslo a rozměry okna...

Karel Benetka